

ھايات نېمىگە تايىنىپ داۋام ئېتىدۇ

لېفى تولستوي (روسىيە)

قەھۋە ئاكا تەرجىمىسى

بىر قەھرىتان قىش كېچىسى، كۈنبويى خېرىدار كىرمىگەن دۇكاننى ساقلىغان موزدۇز، ھېرىپ ھالدىن كەتكەن تېنىنى ئېلىپ، غېرىپ كۆلبىسىگە قايقاندى. ئۇ كېتىۋېتىپ توساتتىن كوچا دوقمۇشىدىكى كىچىك ئىبادەتخانىنىڭ يېنىدا، ئاق رەڭلىك بىر نەرسىنىڭ مىدىرلاۋاتقانلىقىنى بايقاپ قالدى: «ۋايجان! بۇ بىر ئادەمكە نىغۇ؟!»

مۇشۇنداق جانئالغۇر ئاچچىق سوغوقتا، ئۇ ئادەم قېپپالغۇچ ئىدى. موزدۇر ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ، چاپىنىنى سېلىپ ئۇنىڭغا يېنىچاقلىتىپ، پۇتىدىكى ئايىقىنى سېلىپ ئۇنىڭغا كىلدۈرۈپ قويدى، لېكىن ئۇ كىشى يەنىلا مىدىرلىمايتى. - يۈرۈڭ، بىزنىڭ ئۆيگە بارايلى - دېدى موزدۇر ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ.

موزدۇرنىڭ ئايالى ئېرى باشلاپ كەلگەن ناتونۇش كىشىنى كۆرۈشى بىلەنلا چىرايى ئۆزگىرىپ كەتتى، چۈنكى، ئېرىنىڭ كىيىم - كېچەكلىرى بۇ ناتونۇش ئادەمنىڭ ئۇچىسىدا تۇراتتى.

- بۇ كىشىگە يېگۈدەك بىر نېمە بەرسەڭچۇ - دېدى موزدۇر ئايالىغا.
- ئۆيدە پەقەت بىر پارچە بولكىلا قالدى! - دېدى موزدۇرنىڭ ئايالى ئېرىنىڭ بۇ گېپىدىن سەل ئاغرىنغاندەك قىلىپ.

بۇنى بايقاپ قالغان موزدۇر ئاۋازىنى پەس قىلىپ :- ئۇنىڭغا بەرگىن، ئۇنىڭ قورسىقى بەكلا ئېچىپ كەتكەندەك قىلىدۇ، ئەگەر يەنە بىر نېمە يېمىسە، ئۆلۈپ كېتىدۇ. - دېدى. موزدۇرنىڭ ئايالى ئىشكابتىن ئۆپىدىكى بىردىن - بىر بولكىنى ھېلىقى «چاقىرىلمىغان مېھمان» غا بەردى. ھېلىقى كىشى موزدۇر ۋە موزدۇرنىڭ ئايالىغا قارىدى، ئۇنىڭ ئۆلۈكىنىڭكىدەك تاتىرىپ كەتكەن چىرايىدا تەبەسسۇم پەيدا بولدى. شۇنداق قىلىپ، موزدۇر ۋە ئايالى كوچىدا تۇتۇلۇپ ئۆلگىلى تاس قالغان بۇ ناتونۇش ياشنى ئائىلىسىدە ئېلىپ قالدى ۋە ئۇنىڭغا ئاياغ تىكىشىنى ئۆگەتتى. ئاجايىپ يېرى، ئۇلار ئۇنىڭغا نېمىلا ئۆگەتسۇن ئۇ تېزلا ئۆگىنىۋالاتتى، ئىشقا كىرىشپلا قالسا كىشىگە بىر ئۆمۈر ئاياغ تىككەن ئۇستا موزدۇردەك تەسىر بېرەتتى.

كۈنلەر - كۈنلەرگە، ھەپتىلەر - ھەپتىلەرگە ئۆلىشىپ ئۆتۈۋەردى. ھېلىقى ياش

داۋاملىق موزدۇزنىڭ ئائىلىسىدە قېلىپ، ئۇلارنىڭ ئىشلىرىغا ياردەم قىلىشنى داۋام ئەتتى. ئۇنىڭ نامى تېزلا ئەتراپقا تارالدى. ھېچكىممۇ ئۆتۈكنى ئۇنىڭدەك سۈپەتلىك ۋە پۇختا تىكەلمەيتتى. ئەتراپتىكى ئۆتۈك تىكتۈرگۈسى بارلىكى كىشىلەر ئۇنى ئىزدىگەچكە، موزدۇزنىڭ ئوقىتى بارغانچە روناق تېپىشقا باشلىدى.

يەنە بىر قىش پەسلىنىڭ مەلۇم بىركۈنى، موزدۇز ئىش ئۈستىدە ئىدى، بىر ياسىداق ئات ھارۋىسى قوڭغۇراقلىرىنى جىرىڭلاتقىنىچە ئۇنىڭ ئىشىك ئالدىدا توختىدى. مەپىدىن خۇرۇم پەلتۇ كېيىۋالغان بىر بوۋاي چۈشتى. بوۋاي بىر ئورام خۇرۇمنى ئۈستەلگە قويغاچ : - بۇ گېرمانىيە مېلى، 20 رۇبلىغا يارايدۇ، سىز بۇنىڭ بىلەن ماڭا بىرچۈپ ئۆتۈك تىكىپ بېرەلەمسىز - دەپ سورىدى. - بولىدۇ، جانابلىرى - دېدى موزدۇز دەرھاللا.

- سىز ماڭا يىل بويى كىيىمۇ يىرتىلمايدىغان، پېتىدىن چۈشۈپ كەتمەيدىغان، خەقنىڭ ئالدىدا چېنىپ قالمايدىغان ئۆتۈك تىكىپ بېرىشىڭىز كېرەك، ئىش ھەققىگە ئون رۇبلى بېرىمەن - دېدى ئارقىدىنلا ھېلىقى پوزۇر كىيىنگەن بوۋاي. موزدۇز مۆتۈەر سۈپەت كىشىنى ئۇزۇتۇپ قويغاندىن كېيىن، يىگىتكە شۇنداق دېدى: - بۇ غوجامنىڭ بۇيرۇتمىسىنى ئالدۇق، ھەرگىز چاتاق چىقىپ قالمىغاي. بۇ قىممەت باھالىق خۇرۇمكەن، پۇلدارلار سەن بىلەن بىزنى ئاياپ ئولتۇرمايدۇ، ئىشنى ئىنچىكە قىلايلى، سېنىڭ كۆزۈڭ مېنىڭكىدىن ئۆتكۈر، خۇرۇمنى سەن پىچىقەن، مەن باشلىقىغا ئىشلەي.

يېڭىت بېشىنى لىڭشىتىپ ماقۇللۇقنى بىلدۈرگەندىن كېيىن، ئۈستىسىنىڭ قولىدىن خۇرۇمنى ئېلىپ، ئاۋۋال ئۈستەلگە يايىدى، ئاندىن ئۇنى تەكشۈلەپ

قاتلاپ، ئەندىزىسىنى كېسىشكە باشلىدى. - سەن بۇنى نېمە قىلدىڭ ؟
جېنىمنى ئالدىڭغۇ يىگىت ! ئۇ غوجامنىڭ بۇيرۇقىنى ئۆتۈككۈ، سېنىڭ بۇ
نېمەڭ ... ئۇنىڭ گېپى تېخى توڭمەيلا، دۇكاننىڭ ئىشىكى چېكىلدى. كىرگىنى
ھېلىقى مۆتۈەر بوۋاينىڭ چاكىرى ئىدى، ئۇ ئىشىكتىن كىرىپلا ئۈنلۈك
ئاۋازدا :- بولدى ئۆتۈكنى تىكەشنىڭ ھاجىتى قالمىدى ! بېگىم ئۆيگە يېتىپ
بارمايلا يول ئۈستىدە قازا تاپتى. جانابى خانىم ماڭا : بېرىپ ئۇلارغا ئېيتقىن،
ئۆتۈكنىڭ ئورنىغا، بىرچۈپ مېت ئايىغى تىكىپ بەرسۇن دېدى - دېدى.
ئارىدىن ئالتە يىل ئۆتۈپ كەتتى، يېگىت يەنىلا ئىزچىل موزدۇزنىڭ ئىشىغا
ياردەملىشىپ ياشاۋەردى. ئۇ بۇرۇنقىدەكلا ئادەتتە تالا-تۈزگە جىق چىقمايتتى،
كەم سۆز ئىدى. ئۇ بۇيىللار مابەينىدە پەقەت ئىككىلا قېتىم كۈلدى. بۇ ئېككى
قېتىملىق كۈلگىنىڭ بىرىنچى قېتىملىقى ئايال غوجاينى ئۇنىڭغا كەچلىك تاماق
ئېتىپ بەرگىنىدە، يەنە بىرى بولسا ھېلىقى مۆتۈەر بوۋاينى كۆرگەندە يۈزبەرگەن
ئىدى.

موزدۇز بولسا يىگىتنىڭ خىزمىتىدىن ئىنتايىن رازى ئىدى، ھازىرغىچە بىرەر
قېتىم ئۇنىڭدىن ھېچقانداق كەچمىشىنى سورايمۇ باقمىدى، ئۇ پەقەت بۇ
يىگىتنىڭ بۇيەردىكى ئىشىنى تاشلاپ كېتىپ قېلىشىدىنلا ئەنسىرەيتتى. بىر كۈنى
بىر ئايال موزدۇزنى ئىزلەپ كەلدى. ئۇناھايىتى پاكىزە، رەتلىك كېيىنگەن
بولۇپ، بىر-بىرىگە قويۇپ قويغاندەك ئوخشايدىغان ئىككى كىچىك قىزچاقنى
باشلاپ كەلگەن بولۇپ، ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرلا پەرقى بىرىنىڭ سول پۇتىدا
ئەيىبى بار ئىدى.

ئۇ خانىم ئۈستەل يېنىدا ئولتۇرغاندىن كېيىن : - مەن بۇ ئىككى قىزچاققا
ئەتىيازلىق ئاياغ تىكتۈرمەكچىمەن - دېدى. موزدۇز قىزچاقلارنىڭ پۇتىنى

ئۆلچەۋىتىپ، سول پۇتدا ئەيىبى بار قىزچاقنى كۆرسىتىپ : - بۇ قىزچاق نېمىشقا بۇنداق بولۇپ قالدى، شۇنچە چىرايلىق بىر قىزچاق - ھە، تۇغۇلىشىدىنلا شۇنداقمىدى - يە؟ - دەپ سورىدى. - بۇ بەش - ئالتە يىللار ئاۋالقى ئىش - دەپ گېپىنى باشلىدى ئايال - ئۇچاغدا مەن بىرمۇنچە ئەرلەر بىلەن سەھرادا يەر تېرىتتىم، ئۇلارنىڭ ئائىلىسى بىلەن قوشنا ئىدۇق. ئۇلارنىڭ دادىسى ئورماندا ياغاچ كەسكۈچى ئىدى، بىركۈنى ئۇ تالاپەتكە يولۇقتى، بىز ئۇنى كۆرگەندە، بىرتۈپ دەرەخنىڭ ئاستىدا ياتقان بولۇپ، ئىچ - قارىنى چۈۋۈلۈپ چىققىلى قىل قاپتۇ، ئۇنى ئۆيىگە ئېلىپ بارغىنىمىزدا نەپەستىن قالدى. شۇ ھەپتىسى ئۇنىڭ تۇل قالغان ئايالى مۇشۇ قوشكېزەكلەرنى يەڭگىپتۇ. ئەينى چاغدا ئۇنىڭ يېنىدا ھېچكىم بولمىغاچقا بۇ قىزلارنى يالغۇز يەڭگىپ، تۇغۇت جەريانىدا كېتىپ قاپتۇ... ئايال سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى :- ئەينى چاغدا، كەنتتىكى ئاياللار ئىچىدە پەقەت مەنلا بالا ئېمىتىۋاتقان ئىدىم، كىشىلەر بۇ بىرچۈپ قىزچاقنى ۋاقىتنىچە بىزنىڭكىدە تۇرۇپ تۇرسۇن دېيىشتى. ئۇچاغلاردا مەن ھەم ياش ھەم تەمبەل ئىدىم، تاماقنىمۇ راۋرۇس يەيتتىم، كۆكسىم چىڭقىلىپ، سۈتۈم جىڭغىپ تۇراتتى. تەڭرىنىڭ ھىممىتى بىلەن بۇ ئىككى بالا ساغلام يېتىلدى، لېكىن ئىككىنچى يىلى ئۆزۈمنىڭ بالىسى ئۆلۈپ كەتتى، شۇنىڭدىن كېيىن بالىلىقمۇ بولالمىدىم، ئەمما كۈنلىرىم بارغانسېرى ياخشىلىنىپ كەتتى. ناۋادا بۇ ئىككى پەرىشتەم بولمىغىنىدا كۈنلەر قانداق ئۆتكۈزەر ئىدىمكىننىڭ! موزدۇز ئايالىنى ئۈزىتىپ چىقىۋىتىپ، ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ شاگىرتىغا قارىدى، يىگىت ئورۇندۇقتا ئولتۇرغان بولۇپ، ئىككى ئالقىنى تىزغا قويۇپ، ئاسمانغا قاراپ كۈلۈمسىرەۋاتقاندى. موزدۇز ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ :- سەن نېمە بولدۇڭ؟ - دەپ سورىدى ھەيرانلىق ئىلكىدە.

يىگىت ئورۇندۇقتىن تۇرۇپ، پەرتۇقىنى يېشىپ، موزدۇزغا تەزىم قىلدى ۋە :-

غوجايىن مېنى ئەپۇ قىلىڭ، تەڭرىمۇ ماڭا كەڭچىللىك قىلدى، سىلەرمۇ ماڭا غەزەپلەنمەڭلار - دېدى.

موزدوزنى ھەيرانلىقتا قالدۇرغان يىگىت سۆزىنى داۋام ئېتىپ شۇنداق دېدى:
- مەن ئەسلى بىر پەرىشتە ئىدىم، كۈنلەرنىڭ بىرىدە تەڭرىم مېنى بىر ئايالنىڭ روھىنى قايتۇرۇپ كېلىشكە بۇيرىدى، مەن زىمىنغا چۈشكىنىمدە، ئۇ كارىۋاتتا قىيىنلىق ياتقان ئىكەن، ئۇنىڭ بىرچۈپ قىزىنىڭ يېڭىلا دۇنياغا كۆز ئاچقىنىنى بىلدىم. بۇ بىرچۈپ يېڭى جان، ئانىسىنىڭ يېنىدا تىپچەكلەپ ياتاتتى، ئانىسىنىڭ بولسا ئۆزىنى رۇسلاپ، ئۇلارنى ئىمتىكۈدەك مادارى يوقتى. ئۇ مېنى كۆرۈپ، تەڭرىنىڭ بۇيرۇقىنى چۈشەندى ۋە يىغلاپ كەتتى. ئۇ ماڭا يېلىنىپ: ئى پەرىشتە، مېنىڭ ئېرىم يىقىندىلا تۈگەپ كەتتى، مېنىڭ ھېچبىر قېرىندىشىم يوق، مەن كېتىپ قالسام بۇ نارەسىدىلەر قانداق قىلىدۇ؟ سىز مېنىڭ جېنىمنى ئالماي تۇرۇڭ، مەن بۇلارنى ئۆزۈم بېقىپ قاتارغا قوشاي، ئۇلار تىرىك يېتىم بولۇپ قالمىسۇن دېدى. مەن ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ، تەڭرىگە: مەن بۇ تۇغۇتلۇق ئايالنىڭ جېنىنى قانداقمۇ ئالاي دېدىم. لېكىن تەڭرى ماڭا قايتا بۇيرۇق قىلىپ: ئۇنىڭ روھىنى قايتۇرۇپ كەلگىن، سەن مۇنداق ئۈچ قائىدىنى چۈشىنىپ يېتىسەن؛ ئادەمنىڭ قەلبىدە نېمە بار، ئادەمنى چارسىز قالدۇرىدىغىنى نېمە، ئادەم نېمىگە تايىنىپ ياشايدۇ. سەن بۇ ئۈچ قائىدىنى چۈشەنگەندىن كېيىن ئاندىن قايتىپ كەلگىن!

مەن تەڭرىنىڭ ئىرادىسىگە بويسۇنۇپ، ئۇ ئايالنىڭ جېنىنى ئالدىم. ئايالنىڭ جېنى تېنىدىن جۇدا بولدى، ئۇنىڭ ئېغىرلاشقان تېنى بوۋاقلارنىڭ بىرىنىڭ پۇتىنى بېسىۋالغانىدى. مەن ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ ئۇنىڭ روھىنى تەڭرىنىڭ ھوزۇرىغا يەتكۈزۈشكە تەمشەلگىنىمدە، غايىبىتىن كەلگەن كۈچلۈك شامال بىر قاننىمنى

سۇندۇرۇۋەتتى، ئۇنىڭ روھى تەڭرىنىڭ قېشىغا يالغۇز كەتتى، مەن بولسام چوڭ يولغا يىقىلىپ چۈشتۈم.

يىگىت بىر ئاز جىمىپ كەتكەندىن كېيىن، سۆزىنى يەنە داۋام ئەتتى :-
ئايالىڭىز ئۆيدىكى بىردىن-بىر بولكىنى قولۇمغا تۇتقۇزغان پەيتتە، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن تەڭرىنىڭ بىرىنچى سۆزىنى ئاڭلىغاندەك بولدۇم؛ « سەن ئىنساننىڭ قەلبىدە نېمە بارلىقىنى بىلسەن» ، مەن بىلدىم، ئىنساننىڭ قەلبىدە مۇھەببەت بار ئىكەن. دېمەك تەڭرى ماڭا بىلدۈرۈشنى ۋەدە قىلغانلىرىنى بىلدۈرۈشكە باشلىغان ئىدى، شۇڭا مەن ئىنتايىن خۇشال بولدۇم ۋە زىمىنغا چۈشكەندىن كېيىن تۇنجى قېتىم كۈلۈمسىرىدىم.

شۇنىڭ بىلەن مەن سىزنىڭكىدە تۇرۇپ قالدىم، ئارىدىن بىر يىل ئۆتكەندە، بىر كىشى كېلىپ يىل بويى كىيىمۇ پېتىدىن چۈشۈپ كەتمەيدىغان، باشقىلارنىڭ نەزىرىدە چېنىپ قالمايدىغان ئۆتۈك تىكىپ بېرىشىڭىزنى تەلەپ قىلدى. مەن ئۇنىڭغا قارىغىنىمدا، ئۇنىڭ ئارقىسىدا دوستۇم ئۆلۈم پەرىشتىسىنىڭ تۇرغانلىقىنى بايقىدىم. مەن دوستۇمنىڭ شۇ كۈنى كۈن پاتقۇچە، ئۇ كىشىنىڭ جېنىنى ئالدىغانلىقىنى بىلدىم، ئۇ كىشى ئۆزىگە بىرىپ كىيگۈدەك پۇختا ئۆتۈك تەييارلىماقچى بولغان بىلەن ئەتىگىچە ياشىيالمايدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. شۇچاغدا، مەن تەڭرىمنىڭ ئىككىنچى سۆزىنى يادىمغا ئالدىم؛ « سەن نېمىنىڭ ئىنساننى چارىسىز قالدۇرىدىغانلىقىنى بىلسەن». شۇنىڭ بىلەن ئىككىنچى قېتىم كۈلۈمسىرىدىم.

لېكىن، مەن ئىنساننىڭ زادى نېمىگە تايىنىپ ياشاشنى داۋام ئېتىدىغانلىقىنى چۈشەنمەيتتىم، شۇڭا، بۇ يەردە داۋاملىق قېلىپ، تەڭرىنىڭ بىلدۈرۈپ قويماقچى بولغان ئۈچىنچى قائىدىسىنىڭ زاھىر بولۇشىنى كۈتۈشنى قارار قىلدىم. ئالتىنچى يىلى بولغاندا، بىر ئايال قوشكېزەك قىزلىرىنى باشلاپ كەلدى. مەن بۇ بىرچۈپ

قىزچاقنى توندىم، ئۇلارنىڭ قانداق ھايات قالغانلىقىنى بىلەتتىم. ئۇلارنىڭ ئانىسىنىڭ جېنىنى ئېلىشقا تەييارلانغانىدىمدا، ئۇ ئاتا-ئانىسىز بالىنىڭ ياشىيالىمايدىغانلىقىنى ئېيتقاندى، نەتىجىدە ئۇلار يات بىر ئايالنىڭ ھېمايىسىدە ھايات قالدى. باياتىن، مەن بۇ ئايالنىڭ باشقىلارنىڭ بالىسى ئۈچۈن ئېچىنىپ ياش تۈككىنى كۆرگىنىدە، مەن ئۇنىڭ چېھرىدىن تەڭرىنىڭ ھەقىقىي سىماسىنى بايقىدىم ھەم ئىنسانلارنىڭ نېمىگە تايىنىپ ھاياتىنى داۋام ئېتىدىغانلىقىنىمۇ چۈشىنىپ يەتتىم. بىلدىمكى، بۈگۈن تەڭرى ماڭا بىلدۈرۈشنى ۋەدە قىلغان ئۈچىنچى قائىدىنى يەتكۈزدى، مەن ئاخىرى كەڭچىللىككە نائىل بولدۇم، شۇڭا كۆككە باققىنىمچە كۈلۈمسىرىدىم.

- مەن ئەمدى تولۇق چۈشەندىم، ئىنسانلارنىڭ ھاياتىنى داۋام ئېتەلشى پۈتۈنلەي قەلبىدىكى مۇھەببەتكە باغلىق ئىكەن. كىمكى مۇھەببەت ئىلكىدە ياشسا، ئۇنىڭ ھاياتىدا تەڭرى مەۋجۇت بولىدىكەن، كۆڭلى يورۇق بولىدىكەن، چۈنكى مۇھەببەت دەل - تەڭرىنىڭ ئۆزى ئىكەن.

قەھۋە ئاكتىنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى